

**OPIS PROGRAMU KSZTAŁCENIA
W SZKOLE DOKTORSKIEJ UNIWERSYTETU KAZIMIERZA WIELKIEGO**

OPIS PRZEDMIOTU	
Nazwa przedmiotu	Warsztat badacza I
Typ zajęć	przedmiot specjalistyczny
Dziedzina nauk	nauki humanistyczne
Dyscyplina nauki	Literaturoznawstwo
Rok akademicki	2022/2023
Tytuł /stopień naukowy Imię i nazwisko prowadzącego przedmiot	dr hab. Alicja Dąbrowska, prof. uczelni
Liczba godzin dydaktycznych	30
Forma zajęć dydaktycznych	Ćwiczenia
Rygor zaliczenia	zaliczenie z oceną
Język wykładowy	Polski
Ramowe efekty uczenia się (8 PRK)	<ul style="list-style-type: none"> • zna i rozumie w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne oraz zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe – właściwe dla danej dyscypliny naukowej lub artystycznej (SD-W1) • zna i rozumie główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, w których odbywa się kształcenie (SD-W2) • zna i rozumie metodologię badań naukowych (SD-W3) • potrafi dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym oraz ich wkładu w rozwój wiedzy • potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki lub dziedziny sztuki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym, a w szczególności (SD-U1): <ul style="list-style-type: none"> ○ definiować cel i przedmiot badań naukowych, formułować hipotezę badawczą, ○ rozwijać metody, techniki i narzędzia badawcze oraz twórczo je stosować, ○ wnioskować na podstawie wyników badań naukowych • potrafi dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym oraz ich wkładu w rozwój wiedzy (SD-U2) • jest gotów do krytycznej oceny dorobku w ramach danej dyscypliny naukowej lub artystycznej (SD-K1)
SZCZEGÓŁOWY OPIS ZAJĘĆ	
Szczegółowe efekty uczenia się	Metody weryfikacji efektów uczenia się
<ul style="list-style-type: none"> • potrafi korzystać ze szczegółowej wiedzy teoretycznej o prawie autorskim, ochronie własności intelektualnej, etyce badań i pracy naukowej oraz o szkołach badawczych i reprezentatywnych metodologiach współczesnego literaturoznawstwa, • zna w stopniu zaawansowanym i precyzuje hipotezy badawcze oraz współczesne metody analizy, interpretowania i wartościowania dzieła literackiego na gruncie określonego kierunku w badaniach literackich, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym, • ma świadomość metodologiczną i potrafi rozwiązywać problemy w zakresie konstruowania hipotez badawczych oraz doboru metod i stosowania reguł właściwych poszczególnym współczesnym nurtom badawczym w metodologii literaturoznawczej, korzystania z nich we własnych, praktycznych badaniach (konstruowania narzędzi badawczych, opracowania i prezentacji wyników, pozwalające 	<p>lektura, analiza i interpretacja tekstów naukowych związanych z tematyką prawa autorskiego;</p> <p>twórcza dyskusja na temat zastosowania ich we własnej pracy związanej z przygotowaniem rozprawy doktorskiej</p> <p>stosowanie wiedzy w zakresie doktoratu w świetle prawa i określonych metodologii</p> <p>umiejętność wyjaśnienia pojęcia „etyki pisanie”, „występek przeciwko rzetelności naukowej”; wyjaśnienie na czym opiera się pisanie etyczne - właściwe, rzetelne korzystaniu z prac innych osób (mające na uwadze</p>

na oryginalne rozwiązywanie problemów), co pozwala mu ustrzec się przed błędami w formułowaniu problemów badawczych i konstruowaniu własnych propozycji interpretacyjnych oraz w zakresie warsztatu badawczego,

- wiedza dotycząca doktoratu w świetle prawa oraz rozmaitych metodologii badań literackich, rozwija kompetencje studenta jako świadomego uczestnika życia kulturalnego, pozwala mu pełniej zrozumieć, analizować prace innych autorów, tj. najnowsze propozycje artystyczne, z którymi się styka, zdobyta świadomość odnośnie do warsztatu badawczego doktoranta i wybranych metodologii współczesnego literaturoznawstwa kształtuje odpowiedzialne ich stosowanie we własnych badaniach, docenienie różnorodności metod badań literackich jako elementu dziedzictwa kultury europejskiej.

przestrzeganie praw autorskich innych autorów), trzymanie się istniejących faktów, a nie ich „wytwarzanie” oraz staranne oznaczenie bibliograficzne – przykłady praktyczne
 Cytat – definicja i prawne stosowanie - według art. 29 Ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych

Autorytet nauki – wskazać zagrożenia rzetelności i integralności nauki
 Czynniki wpływające na to, że uczciwość uczonych zostaje wystawiona na rozliczne pokusy zagrażające integralności nauki
 Identyfikacja głównych ich źródeł: o charakterze wewnątrz naukowym /pokusy wewnętrzne/, oraz takie, w których impuls przychodzi z zewnątrz — spoza nauki. /pokusy zewnętrzne/
 Określenie patologii w nauce, manipulacja nauką i w nauce
 Określenie rodzajów nierzetelności naukowych i podanie przykładów wg A. Raubo: plagiat tekstu lub plagiat danych, fałszerstwo danych i wyników, fabrykacja danych i wyników; pomijanie niewygodnych danych (selektywne raportowanie); dopisywanie się – wprowadzające w błąd autorstwo prac naukowych; podawanie nieprawdziwych kwalifikacji zawodowych

TREŚCI PROGRAMOWE REALIZOWANE PODCZAS ZAJĘĆ

1. Etyka badań i pracy naukowej. Prawo autorskie i ochrona własności intelektualnej. Pojęcie plagiatu naukowego
2. Plagiaty w pracach doktorskich: konsekwencje i przykłady
3. Autoplgiat w pracy naukowej. Przykłady.
4. Etyka cytatu.
5. Warsztaty pisania i przygotowywania publikacji naukowych.
6. Metodyka recenzowania prac akademickich/uniwersyteckich: recenzje wydawnicze, recenzje kwalifikacyjne (recenzja pracy doktorskiej, pracy habilitacyjnej, dorobku profesorskiego, superrecenzja), recenzje koloaudacyjne
7. Warsztaty przygotowywania wniosków grantowych (specjalizacyjne dla dyscypliny)
8. Metodologia i planowanie badań (specjalizacyjne dla dyscypliny):

syntetyczne przypomnienie starożytnych korzeni (początków) tej dziedziny nauki; rozwój i zmiany zachodzące na przestrzeni epok w metodologii badań literackich; współczesny stan badań metodologicznych dzieła literackiego; uwypuklenie na tle kierunków romantycznych, pozytywistycznych przełomu w latach późniejszych; wybrane najważniejsze nurty, najnowsze style badania literatury i przedstawiciele danych orientacji na gruncie polskim i światowym; historia powstawania i kluczowe elementy programów ich twórców, ich możliwości rozwoju, stosunek do wcześniejszych propozycji metodologicznych i praktyczne zastosowania.

Metody dydaktyczne i techniki kształcenia

Dyskusja, analiza i interpretacja tekstów źródłowych, wykład konwersatoryjny
 ćwiczenia konwersatoryjne

Kryteria oceniania

Zaliczenie ustne lub pisemne:
na ocenę dostateczną – student zna w stopniu dostatecznym prawo autorskie i warsztat badawczy doktoranta oraz wymienia istotne informacje na temat współczesnych metod badania dzieła literackiego, tj. informacje dotyczące początków, rozwoju i wszelkich zmian zachodzących na przestrzeni epok w metodologii badań literackich, a także dotyczące przedyskutowanych szkół badawczych i reprezentatywnych metodologii współczesnego literaturoznawstwa, zna w stopniu dostatecznym i precyzuje hipotezy badawcze oraz współczesne metody analizy, interpretowania i wartościowania dzieła literackiego na gruncie określonego

	<p>kierunku w badaniach literackich, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym, <u>na ocenę dobrą</u> – student zna w stopniu dobrym prawo autorskie i warsztat badawczy doktoranta oraz wymienia szerokie informacje na temat współczesnych metod badania dzieła literackiego, tj. informacje dotyczące początków, rozwoju i wszelkich zmian zachodzących na przestrzeni epok w metodologii badań literackich, a także dotyczące przedyskutowanych szkół badawczych i reprezentatywnych metodologii współczesnego literaturoznawstwa, zna w stopniu dostatecznym i precyzuje hipotezy badawcze oraz współczesne metody analizy, interpretowania i wartościowania dzieła literackiego na gruncie określonego kierunku w badaniach literackich, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym, <u>na ocenę bardzo dobrą</u> – student zna w stopniu bardzo dobrym prawo autorskie i warsztat badawczy doktoranta oraz wymienia szerokie informacje na temat współczesnych metod badania dzieła literackiego, tj. informacje dotyczące początków, rozwoju i wszelkich zmian zachodzących na przestrzeni epok w metodologii badań literackich, a także dotyczące przedyskutowanych szkół badawczych i reprezentatywnych metodologii współczesnego literaturoznawstwa, zna w stopniu bardzo dobrym i precyzuje hipotezy badawcze oraz współczesne metody analizy, interpretowania i wartościowania dzieła literackiego na gruncie określonego kierunku w badaniach literackich, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym, orientuje się w najnowszych stylach badania literatury wskazuje ich możliwości rozwoju, stosunek do wcześniejszych propozycji metodologicznych i zna praktyczne zastosowania; rozwiązuje problemy w zakresie konstruowania hipotez badawczych oraz doboru metod i stosowania reguł właściwych poszczególnym współczesnym nurtom badawczym w metodologii literaturoznawczej, korzystania z nich we własnych, praktycznych badaniach (konstruowania narzędzi badawczych, opracowania i prezentacji wyników, pozwalające na oryginalne rozwiązywanie problemów), co pozwala mu ustrzec się przed błędami w formułowaniu problemów badawczych i konstruowaniu własnych propozycji interpretacyjnych oraz w zakresie warsztatu badawczego.</p>
<p>Forma i warunki zaliczenia (forma weryfikacji efektów uczenia się)</p>	<p>j.w.</p>
<p>Literatura</p>	<p>L. Małek, Cytat w świetle prawa autorskiego. Warszawa 2011; S. Stanisławska-Kloc, Zasady wykorzystania cudzych utworów: prawo autorskie i dobre obyczaje (etyka cytatu). „Diametros” 2009, nr 19. Jakubowiak Maciej, Nieuchronny plagiat. Prawo autorskie w nowoczesnym dyskursie literackim, Warszawa 2017 Maciej W. Grabski, Uczciwość i wiarygodność nauki. Praktyka, „Nauka” 2009, nr 2, s. 37-59 Roig M., Plagiarism and self-plagiarism. What every author should know? Biochemia Medica, 2010, 20; (3): 295-300. Samuelson P., Self-plagiarism or fair use? Communication of the ACM, 1994, 37 (8): 21-25. Sieńczyłło-Chlabicz J., Banasiuk J., <i>Pojęcie i istota zjawiska autoplgiatu w wórczości naukowej</i>. „Państwo i Prawo” 2012, (3), 6-19. Stanisławska-Kloc S., <i>Plagiat i autoplgiat</i>, Infos 2011, 16 (108), 1-4. Stanisławska-Kloc S., <i>Plagiat contra autoplgiat</i> (w:) A. Matlak, S. Stanisławska-Kloc (red.), <i>Spory o własność intelektualną. Księga jubileuszowa dedykowana Profesorom Januszowi Barcie i Ryszardowi Markiewiczowi</i>, Wolters Kluwer, Warszawa 2013, s. 1091-1114. Szczotka J., <i>Twórczość naukowa: czy autoplgiat jest plagiatem?</i> „Studia Iuridica Lublinensia” 2014; 23: 23-38. Kuc Bolesław Rafał, <i>Vademecum doktoranta</i>, Warszawa 2012 Krajewski Mirosław, <i>Piszemy prace naukowe. Vademecum dla studentów i doktorantów</i>, Rypin 2004</p>

	<p>Jakubowiak Maciej, <i>Nieuchronny plagiat. Prawo autorskie w nowoczesnym dyskursie literackim</i>, Warszawa 2017</p> <p><i>Prawo autorskie a postęp techniczny</i>, pod red. J. Barty, Ryszarda Markiewicza, Kraków 1999 (wybór)</p> <p>A. Burzyńska, M. P. Markowski, <i>Teorie literatury XX wieku. Podręcznik</i>. Kraków 2009.</p> <p><i>Teorie literatury XX wieku. Antologia</i>. Red. A. Burzyńska, M. P. Markowski. Kraków 2006.</p> <p><i>Kulturowa teoria literatury. Pojęcia i problemy</i>, red. M. P. Markowski, R. Nycz, Kraków 2006, 2010.</p> <p><i>Kulturowa teoria literatury. 2. Poetyka, problematyki, interpretacje</i>, red. Teresa Walas, Ryszard Nycz, Kraków 2012.</p> <p>Elżbieta Rybicka, <i>Geopoetyka. Przestrzeń i miejsce we współczesnych teoriach i praktykach literackich</i>, Kraków 2014.</p>
--	--